

מסכת הוריות

פרק א'

א. הורו בית דין לעבר על אחת מכל מצות האמורות בתורה, והלך כיחיד ועשה שוגג על פיקם, בין שעשו ועשה עמךון, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה, פטור, מפני שתלה בבית דין. הורו בית דין וידע אחד מהן שטענו, או תלמיד והוא ראוי להוראה, והלך ועשה על פיקו, בין שעשו ועשה עמךון, בין שעשו ועשה אחריהם, בין שלא עשו ועשה, הרי זה חיב, מפני שתלה תלה בבית דין. זה הכלל, התולה בעצמו, חיב. והתולה בבית דין, פטור:

ב. הורו בית דין, וידעו שטענו, וחזרו בךון, בין שהביאו כפרטון ובין שלא הביאו כפרטון, והלך ועשה על פיקו, רבי שמואון פטור, ונרבי אליעזר אומר, ספק. Aiזהו ספק. ישב לו בתוך ביתו, חיב. קלך לו למדינת הים, פטור. אמר רבי עקיבא, מודה אני זהה שהוא קרוב לפטור מן החoba. אמר לו בן עזאי, מה שנה זה מנ היושב בביתו, שהיושב בביתו אפשר היה לו שישמע, וזה לא היה אפשר לו שישמע:

ג. הורו בית דין לעקָר את כל הגופּ, אָמְרוּ, אֵין גַּדְה בַּתּוֹרָה, אֵין שְׁבַת בַּתּוֹרָה, אֵין עֲבֹדָה זָרָה בַּתּוֹרָה, הִרְיָה אֶלְוּ פְטוּרִין. הורו לבטל מקצת וילקים מקצת, הִרְיָה אֶלְוּ חִיבֵּין. כיצד. אָמְרוּ, יִש גַּדְה בַּתּוֹרָה, אָבָל הַבָּא עַל שׂוֹמְרַת יוֹם כְּנֶגֶד יוֹם פְטוּר. יִש שְׁבַת בַּתּוֹרָה, אָבָל הַמּוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיחִיד לְרַשּׁוֹת הַרְבִּים, פְטוּר. יִש עֲבֹדָה זָרָה בַּתּוֹרָה, אָבָל הַמְשֻׁפְּתָה פְטוּר, הִרְיָה אֶלְוּ חִיבֵּין, שָׁגָאָמָר (ויקרא ד) וְגַעַלְמָן דָּבָר, דָּבָר וְלֹא כָּל גַּגְוףּ:

ד. הורו בית דין, וידע אחד מֵהוּ שְׁטָעוּ, ואמר לך טועין אתם, או שלא היה מפלא של בית דין שם, או שהיה אחד מֵהוּ גיר או ממזר או נתין או זקן שלא ראה לו בנים, הִרְיָה אֶלְוּ פְטוּרִין, שגאָמָר כאן עד מה עתה (ויקרא ד) ונאָמָר להלו (במדבר לה) עתה, מה עתה האמור להלו עד שהיהו כלם ראויין להוראה, אף עתה האמורה כאן עד שהיהו כלם ראויים להוראה. הורו בית דין שוגגים ועשוי כל הקהיל שוגגים, מביאין פר. מזידין ועשוי שוגגים, מביאין כשבה ושבירה. שוגגים ועשוי מזידין, הִרְיָה אֶלְוּ פְטוּרִין:

ה. הורו בית דין, ועשוי כל הקהיל או רבון על פיהם, מביאין פר. ובעבדה זרה, מביאין פר ושביר, דבריו רבבי מאיר. רבבי יהinda אומר, שניים עשר שעטים מביאין שניים עשר פרים, ובעבדה זרה, מביאין שניים עשר שעטים מביאין שניים עשר פרים ושלושים עשר שעטים. רבבי שמואל אומר, שלשה עשר פרים, ובעבדה זרה, שלשה עשר פרים ושלשה עשר

שָׁעִירִים, פֶּר וְשָׁעֵיר לְכָל שְׁבָט וְשְׁבָט, פֶּר וְשָׁעֵיר לְבֵית דָין. הַוּרָו
בֵּית דָין, וְעַשׂו שְׁבָעָה שְׁבָטִים או רְבָנו עַל פִּיהֶם, מְבִיאִים פֶּר,
וּבְעַבּוֹדָה זָרָה מְבִיאִין פֶּר וְשָׁעֵיר, דָבָרִי רְבִי מְאִיר. רְבִי יְהוּדָה
אֹמֵר, שְׁבָעָה שְׁבָטִים שְׁחִטָאו, מְבִיאִים שְׁבָעָה פְּרִים, וְשֶׁאָר שְׁבָטִים
שְׁלָא חֲטָאו, מְבִיאִין עַל יְדֵיכֶן פֶּר, שֶׁאָר אַלְו שְׁלָא חֲטָאו, מְבִיאִין
עַל יְדֵי הַחֲוֹתָאִים. רְבִי שְׁמֻעוֹן אֹמֵר, שְׁמָנָה פְּרִים. וּבְעַבּוֹדָה זָרָה,
שְׁמָנָה פְּרִים וּשְׁמָנָה שָׁעִירִים, פֶּר וְשָׁעֵיר לְכָל שְׁבָט וְשְׁבָט, וּפֶר
וְשָׁעֵיר לְבֵית דָין. הַוּרָו בֵּית דָין שֶׁל אַחֲד מִן הַשְּׁבָטִים וְעַשָּׂה אֹתוֹ
הַשְּׁבָט עַל פִּיהֶם, אֹתוֹ הַשְּׁבָט הוּא חִיב, וְשֶׁאָר כָּל הַשְּׁבָטִים
פְּטוּרִים, דָבָרִי רְבִי יְהוּדָה. וְחַכְמִים אֹמְרִים, אֵין חִיבִים אֶלָא עַל
הַוּרִית בֵּית דָין הַגָּדוֹל בָּלְבָד, שֶׁגַּאֲמָר (וַיִּקְרָא ד) וְאֵם כָּל עֲדָת
יִשְׂרָאֵל יִשְׁגַּן, וְלֹא עֲדָת אֹתוֹ הַשְּׁבָט: